

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 109. Quid addendum sit circa morum probitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

vitium superveniens redditur inhabilis ad legem-
dum, esse inhabilem ad omne beneficium.

¶. III. In Prælatos eligi non possunt, i. amens,⁷⁸⁴
licet habeat lucida intervalla, quia Prælatus debet
esse omni tempore aptus ad gubernandum, Pass. n.
§. 2. Qui semel fuit fatuus, si causa permaneat: &
probabile est illorum electionem pro Cathedrali-
bus & Collegiatis esse irritam per Trid. Ses. 22. c. 4.
de Ref. Nec aliis imposterum fiat provisio, nisi quis
jam etatem & ceteras habilitates integrè habere
dignoscantur, aliter irrita fit provisio, Pass. n. 10.
Leur. q. 233. Si tamen probentur esse perfectè san-
ti, & antecedenter habuerint Ordinem ad prælatu-
ram requisitum, eligi possunt, Pass. n. 7. Leur. q.
232., sed ordinari non possunt, quia sunt irregula-
res, Shar. Bonac. Leur. 3. Qui frequenter se ine-
briat, quia est velut amens per intervalla, Peyr.
Barb. Pass. Leur. q. 234. 4. Semel possessus à dæ-
mone, si antecedenter non habuerit Ordinem re-
quisitum, quia ob irregularitatem ordinari non po-
test: si tamen habuerit Ordinem prærequisitum, &
probet se liberatum, eligi potest, Shar. Pass. Leur.
q. 235. 5. Epileptici, nam hi, non ordinati, sunt
perpetuò irregulares; tamen ordinati, & raro, v.
g. in mense tantùm semel sine inconditis Vocibus
cadentes, eligi possunt, multò magis, si morbo sint
liberati, quod probatur per dies 30., Cap. In suis
litteris 7. q. 2. Shar. Bonac. Silv. Pass. Leur. q. 236.
Ejusmodi tamen defectuosorum electiones non sunt
ipso jure irritæ sed irritandæ, Pass. n. 329. Quod si
talis infirmitas vel inhabilitas ad regendum, super-
veniat Prælato confirmato, non deponitur, sed ei
datur Coadjutor, Pass. n. 332.

Q. 109. Quid addendum sit circa morum pro-⁷⁸⁵
bitatem. R.

§. I. Cap. Cum in cunctis, de elect., Cap. Gra-
ve nimis, de præb., Clement. i. de ætat. & qual.,
Trid. Ses. 24. c. 18. de Ref. præcipitur, ut inquisitio
fiat in mores ac honestatem beneficiandi; estque fal-
tem irritanda promotio illius, qui dedicus est gra-
vibus peccatis cum animo in iis perseverandi, esse
enim scandalum talem adhibere aut relinquere in
ministerio sacro. N. v. A. z. Castrop. t. 13. d. 4. p. 5.
Imò si secuta erat infamia, hæc potuit reddere irreg-
ularem & inhabilem adeoque irritare provisio-
nem, secundūm dicenda n. 787. Delicta autem, quæ
secundūm dicenda à n. 940. inducunt privationem
beneficii, multò magis impediunt provisionem be-
neficiandi. Vide Leur. p. 3. q. 356.

§. II. Præsentatus invalidè ob crimen, si se emen-
darit, potest deniō præsentari, saltem accidente
dispensatione Superioris, Abb. Laym. Leur. p. 1.
q. 168.

786

Q. 110. Quænam infamia obfit beneficiando. R.

§. I. Quid sit fama & infamia, duxi l. 3. p. 2. n.
1191. Est autem duplex fama, alia de homine, alia
inter homines: *fama de homine* est illæsæ dignita-
tis status moribus & vitâ comprobatus, Cap. Cogni-
tionum, §. existimatio ff. de variis & extraord.
cognit. *Fama inter homines* est communis opinio
voce manifestata, soletque dici vox populi seu pica-
rei gestæ, uti ait Baldus. Differt à rumore, quod hu-
jus nesciatur auctor, sitque particularis proclamatio
& facilè deficiat, fama autem habeat auctorem, sit
communis proclamatio & crescat eundo. Utraque
fama tum dicitur *publica*, quando jus vel factum
per eam redditur notorium, id est, transit ad noti-
tiā majoris partis communitatis, nam per majo-
rem partem repræsentatur totus populus, L. Nulli,
& L. pianè, ff. Quod cujuscumque univers. nom.

Notio-